

Dane wyjściowe do kosztorysowania

Remont tarasów 4 kondygnacji

Przyjęta technologia wykonywania prac remontowych zgodnie z systemem firmy Ceresit

Przygotowanie podłoża

Nachylenie warstw tarasu, które optymalnie wynosi 2-2,5%, należy kształtować już na poziomie płyty stropowej. Uzyskuje się je poprzez wykonanie na niej warstwy spadkowej z szybko twardniejącej masy posadzkowej Ceresit CN 87, ułożonej na warstwie kontaktowej z tej samej masy z dodatkiem emulsji Ceresit CC 81. Ukształtowanie spadku na poziomie płyty nośnej umożliwi zachowanie stałej grubości we wszystkich pozostałych warstwach tarasu. Gdy warstwa spadkowa jest gotowa w poziomie, wzdłuż otwartych krawędzi tarasu, śrubami na plastikowych dyblach mocuje się pierwszą warstwę obróbki blacharskiej. W podłożu osadza się ją przy użyciu uszczelnacza poliuretanowego Ceresit CS 29. Następnie betonowe podłoże należy zagruntować preparatem Ceresit BT 26. Gruntowania nie wymagają jedynie podłoża z tworzyw sztucznych i metali.

Uszczelnienie jastrychu

Na zagruntowanej warstwie spadkowej przykleja się izolację przeciwwodną z membrany samoprzylepnej Ceresit BT 21, która z uwagi na wysoki opór dyfuzyjny, pełni równocześnie funkcję paroizolacji. Wyprowadza się ją na zamocowaną obróbkę blacharską na krawędziach otwartych i na ściany obudowy tarasu na krawędziach zamkniętych, na wysokość 20–30 cm powyżej projektowanego, górnego poziomu nawierzchni tarasu. Na membranie, bezpośrednio na izolacji przeciwwodnej należy ułożyć matę drenażową z łizeliny odsączającej, która zapewnia szybkie odprowadzenie wody z ewentualnych przecieków i wykropleń. Na macie drenażowej układa się izolację termiczną z materiału odpornego na zawilgoć (zaleca się płyty styropianu ekstrudowanego) zabezpieczając ją od góry warstwą poliestrowej włókniny odsączającej o gramaturze 200-300 g/m². Następnym krokiem jest wykonanie warstwy dociskowej z masy Ceresit CN 87 o grubości min. 45 mm. W przypadku tarasów o dużej powierzchni jastrych należy podzielić szczelinami dylatacyjnymi na pola o powierzchni 20-25 m². Pola te powinny być prostokątami o stosunku boków od 1:1 do 1:2. Dylatacje wykonuje się też w miejscach uskoków tarasu, zmiany jego kształtu itp. W szczeliny dylatacyjne wsadza się polipropylenowy sznur dylatacyjny, stanowiący oparcie dla izolacji z wypełniacza Ceresit CS 29. Teraz na powierzchnię jastrychu nakłada się podpłytkową izolację przeciwwodną z elastycznej powłoki izolacyjnej Ceresit CR 166. W linii przebiegu szczelin dylatacyjnych, w narożach – na styku jastrychu ze ścianą budynku, w warstwie izolacji wkłada się taśmę uszczelniającą Ceresit CI 152.

Mocowanie płytek ceramicznych

Posadzkę na tarasie układa się z mrozoodpornych i koniecznie antypoślizgowych płytek ceramicznych, najczęściej gresowych. Tarasy to podłoża krytyczne, narażone na bardzo duże wahania temperatur. Dlatego również zaprawy klejące stosowane w tych systemach muszą spełniać wymagania fakultatywne. Zaleca się tu stosowanie elastycznej zaprawy klejącej CM 16 PRO, która charakteryzuje się dużą siłą klejenia, rozlewną konsystencją i wydłużonym czasem otwartym.

Spoinowanie

Do spoinowania płytek na tarasach służy elastyczna, wodoodporna spoina Ceresit CE 40 z formułą Color Perfect. Można wypełniać nią spoiny do szerokości 8 mm. Zaprawa do spoinowania w miejscach połączeń na styku jastrychu ze ścianą budynku powinna być zastąpiona wypełnieniem z poliuretanu, np. Ceresit CS 29, ewentualnie silikonem Ceresit CS 25. Dodatkowo, elastyczna spoina z silikonu powinna się pojawić w styku wykładziny ceramicznej z eokolikiem wokół balkonu, jak również w obrębie mocowań barierki.